

БАЦЮН Є.А., студент, м. Київ, НТУУ «КПІ»

КІОТСЬКИЙ ПРОТОКОЛ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Ратифікувавши Кіотський протокол у 2004 році, Україна отримала можливість реалізувати невикористані нею квоти на викид вуглекислого газу. Одночасно з можливостями ми взяли зобов'язання реалізувати на отримані в результаті торгівлі надлишками квот кошти проекти зі скорочення викидів парникових газів [1].

Таблиця 1-Обсяги проданих квот та надходжень у державний бюджет України за роками [3]

Рік	Викиди CO ₂ , млн т	Невикористані квоти, %	Продані квоти, ОСВ+ОВК	Отримані кошти, млрд. грн.
2009	350,1	58,77	59713764	3
2010	345,3	59,33	90319587	4,5
2011	398,6	53,06	159181963	4
2012	369,1	56,53	282325677	5,5
2013	349,4	58,85	157928972	4,7

Дослідження показали, що намагання виконати умови Кіотського протоколу розподілили проекти спільного впровадження в Україні наступним чином (табл.2)

Таблиця 2- Розподіл проектів спільного впровадження в Україні за типами [4]

Тип	%
Енергозбереження на підприємствах металургійного комплексу.	38,9
Зменшення викидів у системах газопостачання.	23,86
Зменшення викидів у мережах розподілу електроенергії.	9,55
Енергозбереження у системах тепlopостачання.	8,05
Енергозбереження в інших галузях промисловості.	6,18
Утилізація шахтного метану.	6,02
Реконструкція ТЕС та ТЕЦ.	3,1
Енергозбереження в сфері водопостачання.	1,8
Проекти відновлювальної енергетики.	1,11
Інші типи проектів	1,26

Таким чином, умовно, напрямки реалізації коштів отриманих внаслідок продажу квот можна поділити на такі категорії:

- Промислове енергозбереження
- Підвищення теплової ефективності промислових та побутових об'єктів
- Екологічна безпека

Аналіз ефективності використання отриманих коштів Україною за 10 років роботи в умовах Кіотського протоколу показав, що пріоритетними було обрано види діяльності з найбільшим рівнем приватизації – енерго- і газорозподіл. Тобто, керування фінансовими потоками на рівні держави звелось тільки до їх розподілу без можливості контролю їх використання приватними власниками.

І тільки дані 2014-15 років дозволяють говорити про повернення контролю з боку держави і перерозподіл «кіотських грошей» на саме державні проекти: заміна

рухомого складу патрульних автомобілів Міністерства внутрішніх справ України, реконструкція бортницької станції водоочистки у м. Києві [2].

Досвід провідних країн світу показав, що варто змінити процес адміністрування грошових потоків від продажу квот: застосувати програмний підхід до впровадження проектів, зменшити період звітування з метою підвищення контролю за ефективністю.

Список літератури: 1. Министерство экологии и природных ресурсов Украины. Национальный кадастр антропогенных выбросов из источников и абсорбции поглотителями парниковых газов в Украине за 1990-2013 гг. [Електронний ресурс] / Министерство экологии и природных ресурсов Украины. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: http://www.menr.gov.ua/docs/klimatychna-polityka/UKR_NIR_2015_final.pdf; 2. Український реєстр вуглецевих одиниць [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.carbonunitsregistry.gov.ua/>; 3. Рахункова палата України [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ac-rada.gov.ua/control/main/uk/index>; 4. План впровадження проектів цільових екологічних (зелених) інвестицій у 2014 році. [Електронний ресурс]. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.menr.gov.ua/press-center/news/123-news1/2923-shchodo-opryliudnennia-spysku-proektiv-tsilovykh-ekolohichnykh-zelenykh-investytzii>

КОЛОТЮК О.І., асистент, НТУ «ХП», м. Харків
БОРИСОВА Н.Ю., магістрант, НТУ «ХП», м. Харків

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ В УКРАЇНІ

Економіка України й далі залишається несприйнятливою до науково-технічних нововведень через низький рівень виробничої бази промисловості та слабе фінансування державою науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок. Ось чому формування ефективної державної науково-технічної та інвестиційної політики, спрямованої на досягнення більш високих технологічних укладів, повинно здійснюватися на основі перетворення власних наукових і дослідно-конструкторських розробок у базовий елемент виробництва. Саме активізація інноваційної діяльності наукової і виробничої сфер є важливим завданням та умовою становлення економічної незалежності України.

Таким чином, актуальність обраної проблеми полягає у доцільності та необхідності подальшого розвитку наукових і практичних підходів до удосконалення управління інноваційною діяльністю підприємств з метою орієнтації напрямків стратегічного розвитку і задоволення потреб і вимог споживачів.

Про низьку інноваційну активність підприємств свідчать показники обсягів реалізованої інноваційної продукції в Україні. У загальному обсязі промислової продукції лише 3,8 % мають ознаки інновацій (в Євросоюзі – 75 %). Крім цього, спостерігається безупинне зниження рівня науко місткості вітчизняної продукції.

Очевидним і зрозумілим є те, що вирішення проблем активізації інноваційної діяльності підприємств - головна запорука здійснення успішних ринкових реформ. Крім того, досвід розвинутих країн свідчить, що вихід з економічної кризи неможливий без активізації інноваційної діяльності.

У сучасному світі економічний розвиток країн визначається не природними ресурсами і не обсягами промислового виробництва, а сукупною здатністю суб'єктів господарювання до впровадження нових ідей з метою задоволення споживчого попиту в певних товарах чи послугах.

Для здійснення ефективної інноваційної діяльності підприємства необхідно визначити резерви збільшення інноваційної активності і забезпечити їх використання.